

Ιστορική αναδρομή

Η λιγνιτοφορία «ξυλώδους» τύπου της υπολεκάνης Φλώρινας και ιδιαίτερα των ανατολικών περιθωρίων

είναι γνωστή από τον 19ο αιώνα. Οι κάτοικοι της Βεύης εξόρυσαν το λιγνίτη χωρίς σχετική άδεια, για οικιακή χρήση και για ανάγκες τοπικές πριν από το 1869.

Από το 1912, και επί τουρκοκρατίας ο χώρος είχε μεταλλευτικώς δηλωθεί και μετά από σχετική άδεια άρχισε ουσιαστικά η εκμετάλλευση κυρίως με υπόγεια έργα. Στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο πραγματοποιήθηκε συστηματικότερη εκμετάλλευση του μεταλλευτικού δυναμικού από τη Γαλλική Επιμελητεία της Στρατιάς της Ανατολής, κυρίως στις περιοχές της Αχλάδας και της Βεύης.

Οι αρχικές εργασίες εξόρυξης γίνονταν με υπόγεια έργα, αντίθετα με τις σημερινές εξορύξεις όπου έχουμε υπαίθρια εκμετάλλευση. Αργότερα το λιγνιτωρυχείο Βεύης περιελήφθη στον Εθνικό μεταλλευτικό Χώρο και εκμισθώθηκε από το κράτος σε διάφορους επιχειρηματίες.

Γεωγραφική Θέση

Το λιγνιτωρυχείο Βεύης έχει έκταση 35.000 στρέμματα. Η λιγνιτοφόρος περιοχή της Βεύης δεν αποτελεί αυτοτελή λεκάνη λιγνιτοφορίας, αλλά μέρος της υπολεκάνης Φλώρινας, η οποία με τη σειρά της είναι τμήμα μιας ενιαίας και μεγάλου μήκους λεκάνης που αρχίζει από το Μοναστήρι της Π.Γ.Δ.Μ. και φτάνει μέχρι τα Σέρβια Κοζάνης.

ΓΕΩΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ,

ΓΕΩΛΟΓΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

Ανήκει γεωλογικά στον ευρύτερο χώρο της Πελαγονικής γεωλογικής ζώνης, η οποία βασικά συγκροτείται

από παλαιοζωικά και προπαλαιοζωικά κρυσταλλοσχιστώδη πετρώματα που συνιστούν μια συμπαγή μάζα, καθώς επίσης και το Μεσοζωικό της κάλυμμα. Τα πετρώματα της περιοχής είναι γνεύσιοι σχιστόλιθοι και ημικρυσταλλικοί ασβεστόλιθοι. Τα πετρώματα αυτά δίνουν εδάφη αμμοαργιλώδη, κυρίως ερυθρά εδάφη, που περιέχουν σε μικρές ποσότητες χαλαζία, μαρμαρυγία και καολινίτη.

Φυσικές Ιδιότητες του Λιγνίτη της Βεύης

Ο λιγνίτης της Βεύης χαρακτηρίζεται ως ξυλίτης-λιγνίτης «ξυλώδους» τύπου- μαζί με όλους τους λιγνίτες των ανατολικών περιθωρίων της υπολεκάνης Φλώρινας. Μακροσκοπικά, είναι εμφανής η παρουσία των πρωτογενών ξυλιτικών συστατικών (κορμοί, κλαδιά και ρίζες αναμεμειγμένα με φλοιούς, φύλλα κ.λπ).

Επιπλέον, η περιοχή αυτή είναι πλούσια σε υδατοφόρα στρώματα, τα οποία αποτελούν σημαντική πηγή νερού για την